

De wereld eerlijk delen: ondernemen met je hart

Dionne (35) hing haar carrière als filmproducent aan de wilgen en ging in zee met haar surf- en soulmate Niels Koldewijn. Met *FairGroundSessions* organiseren ze studiereizen en andere evenementen voor het bedrijfsleven, met de nadruk op diepgang en mondiaal denken. Het gaat om boeddhistisch zakendoen met Hollandse nuchterheid.

Dionne: “Vijf jaar geleden, ontmoette ik Niels op een surfweek in Portugal. Ik had nooit verwacht ooit binnen vijf minuten en één koud biertje mijn soulmate te ontmoeten. Ik wilde een eenzame vakantie, balans vinden op een surfplank. Met zout in mijn ogen en een verbrande neus, zou ik me opladen aan die woeste kust. Overpeinzen wat ik wilde als vrouw, als moeder van twee jonge kinderen en als filmproducent. Ik was niet op zoek naar nieuwe carrièrepennen. Maar met mijn voeten in het zand sprak ik urenlang met Niels over de grote ongelijkheid in de wereld en de idiote dwang van het materialistisch verrijken. We herkenden bij elkaar de behoefte om maatschappelijk verantwoord en fair te ondernemen.”

Een dialoog starten

“Terug in Nederland pakten we de draad weer op. Onze idealen werden feiten. Met *FairGroundSessions* (FGS) realiseren we nu ruim drie jaar bedrijfsreizen en andere evenementen voor Nederlandse ondernemingen en met een deel van de opbrengst ondersteunen we ontwikkelingsprojecten in de derde wereld. We kiezen daarbij voor lokale projecten, waar de bevolking zelf werkt aan de opbouw

van hun eigen leefomgeving. Ook ondersteunen we bedrijven bij het sponsoren van dergelijke projecten. Ons motto is dat we ons in het rijke westen in de tijd van de baas kunnen ontwikkelen met een volledig verzorgde managementtrip, of plezier aan een sportevenement beleven. Wat is er mooier dan minder kansrijke ondernemers daarvan een graantje mee te laten pikken? Tegelijkertijd krijgen onze deelnemers er veel voor terug. FGS gaat verder dan puur informeren. Wij brengen de communicatie tussen de Nederlandse bedrijven en de ontwikkelingsprojecten op gang. Zo ontstaat er een concrete dialoog tussen ondernemers hier en in de derde wereld en gaan ze elkaar stimuleren!”

Teamspirit over en weer

“Wat ik van ondernemers in ontwikkelingsgebieden leer, is dat ze veel vitaler denken. Met beperkte zekerheden en middelen benutten ze elk kansje en elk dubbeltje optimaal. Wil jij in Brazilië een school of een jeugdcentrum opzetten als preventie tegen straatgeweld, dan zul je de handen creatief ineem moeten slaan. De timmerman, de metselaar, de juf, het dorps hoofd, de architect,

de ambtenaar: ze weten allemaal dat hun vakmanschap, intellect of sociale handigheid bijdragen aan het succes. Politieke onrust, machtswisselingen, geweld en onvoorspelbare natuurrampen maken dat ze heel effectief omgaan met het moment. Wat nu gerealiseerd kan worden, realiseren ze dan ook nu. Die vitale teamspirit vertalen we weer naar bedrijfsevenementen in Nederland. Wij bieden activiteiten en opdrachten aan waarbij werknemers elkaars talenten moeten ontdekken en inzetten. Door actief samen aan de slag gaan, raken ze met elkaar in gesprek. Mooi is dat niet alleen duidelijk wordt wat iemand voor het bedrijf kan betekenen, maar dat ze elkaar ook beter leren kennen. Laatst begeleidde ik een bedrijf waarbij door een fusie de interne communicatie moeizaam verliep. Na afloop zag ik een directeur en een werknemer gearmd en gezellig kletsend naar buiten lopen: ‘Joh, ben jij ook opa, nooit geweten, waar voetbalt jouw kleinzoon dan?’ Eerder op de dag zeiden ze nog geen woord tegen elkaar.”

Onbedoelde effecten

“Als Nederlandse werknemers deelnemen aan bedrijfsreizen naar onze ontwikkelingsprojecten, beleven ze een

‘Door hun beperkte zekerheden en middelen, benutten ze elk kansje en elk dubbeltje’

Werkverdeling in de suikerfabriek in Peru, letterlijk een steentje bijdragen

onvergetelijke ervaring. In een luxe, door de lokale bevolking gerund hotel zijn er interne groepsessies, die worden afgewisseld door dagdelen van pure, noeste arbeid en discussies bij de projecten. Wanneer iedereen staat te schilderen aan een schoolgebouw, of een ossenkar in elkaar timmert, ontstaat een uitwisseling van kennis eigenlijk vanzelf. Denk niet dat er alleen in rijke landen discussies over politiek, biologische landbouw en globalisering voorkomen: boven op een berg in Peru luisteren Hollandse marketeers naar de Peruaanse koffieboer, die vertelt over de gevolgen van globalisering. Met de opbrengst van zijn koffieplantage onderhoudt hij zijn dorp. Maar door de vraag naar biologische koffie mag hij van zijn inkopers geen pesticiden meer gebruiken. En vreten onuitroeibare kriebelbeestjes zijn halve oogst op. De westerse roep om 'eerlijke' koffie, trekt de strop rond zijn nek juist nog strakker. Zijn omzet zakt en zijn dorp wordt armer. Denk niet dat deze boer

iets terugziet van dat extra kwartje dat wij voor fairtrade koffie betalen. Ik vind het belangrijk dat ondernemers deze effecten meewegen.”

Veiligheid en kansen

“FairGroundSessions verrijkt me. Ik ontmoet prachtige mensen, reis door kleurrijke landen en vond mijn liefde voor Holland terug. Het feit dat ik zo kan genieten, als moeder, vrouw en ondernemer, heb ik te danken aan mijn geboorteland. Hier ben ik vrij om te kiezen. Kan ik bereiken wat ik wil, omgaan met wie ik wil. Mijn kinderen groeien gelukkig op in een veilige omgeving. Dat juist in ons kansrijke land, waar we alles hebben, onverdraagzaamheid en onvrede groeien, verbaast me. Natuurlijk zie ik ook in ontwikkelingslanden onverdraagzaamheid en zelfs rassenhaat door jarenlange uitbuiting en machtsstrijd. Wat wil je. Veel ouders kunnen hun kinderen niet voeden, genezen of naar school sturen. Ze moeten al

hun energie steken in puur overleven. Ondertussen zaniken we hier in mijn ogen soms over bijzaken. Neem het dragen van hoofddoekjes. Ik geneer me ervoor dat dát een issue is voor politici. Zijn we te nonchalant bezig met wereldverbetering? Scheiden we ons huisafval, brengen we onze afgedragen kleding naar het Leger des Heils en hebben we dan ons 'goede ding' alweer gedaan?”

Boeddhistisch ondernemen

“In veel bedrijven zie ik miscommunicatie, wedijver, tijdgebrek, geen ruimte voor de eigen ontwikkeling. Ik merk dat mensen niet genieten van de dingen waar ze mee bezig zijn. Ik mis een stuk gedrevenheid. Degradeert onze maatschappij tot een samenleving van het grote moeten? Langzaam ontstond bij mij een nieuw idee: als ik werknemers kan leren hun ongenoegen op de werkvloer weg te nemen, vertalen ze dat misschien wel naar hun privéleven. Om daarmee aan de slag te kunnen,

‘Verbazend dat juist in ons kansrijke land de onverdraagzaamheid en onvrede groeien’

besloot ik een tijdje hier te blijven. Er is in Nederland zelf nog een hoop te doen. Als dochter van een kraamverzorgster en een timmerman kreeg ik wijsheden mee die ik, grappig genoeg, teruglees in literatuur over boeddhistisch ondernemen. Mijn moeder heeft mij respect voor anderen met de paplepel ingegeven. Voor haar was elke geboorte weer een feest. Nooit sprak zij over verschillen in huidkleur, rang of afkomst. Zij vertelde steevast: ‘Er is een mooi kindje geboren bij een dolgelukkige moeder’. Mijn vader gaf me de ingrediënten voor zakelijk succes. Hij luisterde naar de wensen van de klant en stroopte zijn mouwen op. Van hem leerde ik dat goed je best doen en vakmanschap meer voldoening geven dan beloning.”

Vershillen maken niet meer uit

“Samenwerken vanuit respect voor jezelf, voor je eigen capaciteiten én voor die van de ander, is een grondgedachte van boeddhistisch

ondernemen. Met als doel dat elke werknemer ook zijn werk als persoonlijke groei ervaart, zelf kiest voor taken, uitdagingen en kansen. Dat betekent dat een bedrijf zich niet alleen focust op omzet en winst, maar vooral ook kijkt naar de vakkundigheid en vakkennis van elke medewerker. Zo kan het heel zinvol zijn als een bedrijf zijn omzetcijfers een jaar niet verhoogt maar stabiliseert. Even pas op de plaats maken, waardoor het personeel ruimte krijgt zelf met plannen te komen. Wanneer elke werknemer persoonlijk succes beleeft, geniet hij weer op de werkvloer. En groeit zowel de individuele betrokkenheid als de onderlinge waardering. Ongeschoolde, geschoolde, of leidinggevende collega's? De verschillen maken niet meer uit. Het is de kracht van elke speler die het teamresultaat bepaalt.

Verwoed verzamel ik kennis en gegevens over allerlei bedrijfsstrategieën, maar ik blijf de oer-Hollandse en nuchtere Dionne. Als alleenstaande moeder van twee kinderen moet

er ook gewoon elke dag brood op de plank komen. Ik wil komen tot een concreet product dat voor ondernemingen interessant is. Soms voel ik me een beetje als een zangeres van een popgroep, die een soloalbum opneemt. Gelukkig is mijn 'financiële' huwelijk met Niels zo open, dat ik naast mijn werk voor FairGroundSessions ook eigen richtingen in kan slaan. Reden genoeg om mijn surfplank weer eens op te zoeken, mijn geest op te frissen in de koude Noordzee. En met mijn voeten in het zand te overpeinzen: waar sta ik, wat ga ik doen? Wedden dat mijn soulmaatje mij trakteert op een lekker koud biertje?” ♦

Meer informatie vind je op www.fairgroundsessions.nl en www.eventstrategie.nl

Literatuurtips over nieuwe vormen van ondernemen: De blauwe oceaan van W. Chan Kim & Renee Mauborgne en Imagenering, het creëren van beleveniswerelden van Diane Nijs en Frank Peters.

Dionne geeft les aan vrijwilligers voor ze in Peru aan de slag gaan

Surfles van Dodo aan vrijwilligers